

въ отпускъ съ булка, на шега, и дали ще се върна. Азъ дигнахъ рамене. Следъ това Каравеловъ говори съ мене цѣли три часа. Азъ му изложихъ положението: изгубеното до сега време, никакво пътуване, нито съмъ упозналъ народа и страната (сега искатъ да ме изпратятъ въ Видинско, въ Варненско), отъ моитѣ служебни проекти за просвѣтата не е използвано нищо, а свърхъ това и неприятелскитѣ отношения на подчинени чиновници. Той възрази, че министрътъ не е за нищо, другъ е нуженъ; за научното проучване на страната; бждещето ще бжде по-добро, да съмъ оставилъ тѣзи „елегични“ възгледи. — Захвана да излиза подѣ редакцията на Сукнарова либералната „Независимостъ“; „Бѣлг. гласъ“ се печата въ печатницата на Витоша въ по-малкъ форматъ. — Съ особено писмо до Гюзелева съ отказахъ отъ мисията да купувамъ печатница подѣ предлогъ, че въ Виена не ще остана. Ще изпратятъ Киркова въ Виена.

10 септемврий/29 августъ, петъкъ. Сутринтъ станаха маневри на концентриранитѣ сега въ София войски: дружинитѣ софийска, тетевенска, части отъ самоковска, радомирска, кюстендилска, софийска конница и артилерия. Народъ по ридоветѣ, Д-ръ Браделъ и Д-ръ Мирковъ съ женитѣ си, la famille Вигмов. Едната частъ отъ Балиефенди подѣ Витоша, другата при лагера, резервата подѣ командата на Любовски. Увалиевъ командуваше батареината частъ. Напредвахъ въ редици, стрелба съ пушки и топове, доста бърже и сръчно in aufgelösten Reihen [въ разсипани редици]. Князътъ бѣше съ военния министръ и свитата. Много публика и файтони. Азъ видѣхъ за пръвъ пѣтъ българска артилерия. Много интересно театро: слънце, горещина, прахъ. Софийско поле е чудесно за такива упражнения.

11 септемврий/30 августъ, сѣбота. Александровъ день. Царски и княжески празникъ. Цѣлъ день бѣхъ съ фракъ. На 9 ч. имаше черква. Азъ бѣхъ вънка съ Сарафова, Михайловски, Ил. Цаневъ, който ме изненада съ въпроси отъ римското право. Въпросътъ трѣбва ли да се подава дѣсницата съ ржкавица (по европейски) или безъ нея (по руски). Вжтре въ черквата бѣше набито, душно. На 11 часа стана тържествено посрѣщане на княза въ дървения ad hoc павильонъ въ двора на Паренсовата кѣща. Най-напредъ бѣха дипломатитѣ, следъ това останалитѣ корпорации и колегии по редъ, взетъ отъ белгийския протоколъ. Икономовъ и общинскиятъ съветъ не дойдоха; Икономовъ съ своето виروглавство искалъ да бжде по-напредъ — глупостъ, трѣбваше да дойде по-рано, или да дойде и да даде писмено искане, или да дойде отдѣлно вечерътъ съ факелното шествие, но изобщо да се не яви, бѣше върховна глупостъ. Стоиловъ бѣше като гръмнатъ: това значеше разлагане на консервативната партия, до сега князътъ можеше на нея най-много да се